

เทศน์อบรมขราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๘ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๔๕
กองผ้าป่าตั้งที่ไหนเป็นมหามงคลที่นั้น

วันที่ ๑๗ กฐินทองคำได้ ๕๘ กอง กฐินเงินสดได้ ๓๑๘ กอง รวมเป็น ๓๗๖ กอง รวมทองคำทั้งหมดได้ ๕,๒๘๔ กิโลกรัม ทั้งเข้าคลังหลวงแล้วและยังไม่ได้เข้า กฐินทองคำ ๘๔,๐๐๐ กองนั้น กฐินทองคำได้ ๔,๒๔๘ กอง เท่ากับน้ำหนัก ๑๖ กิโล ๑๐ บาท กฐินเงินสดและเช็คได้ ๑๓,๙๔๑ กอง เท่ากับเงินสด ๒๒,๓๐๕,๖๐๐ บาท รวม กฐินทองคำทั้งหมดได้ ๑๘,๑๘๙ กอง ยังขาดอยู่อีก ๖๕,๘๑๑ กอง

ให้ใครบอกผู้ใหญ่บ้านตาดนะ บอกว่าเราสั่ง ใครจะเป็นคนรับปากเราไป ให้ทางบ้านทำความสะอาดบริเวณบ้าน ตลอดถึงถนนหน้าบ้าน ทำความสะอาดเรียบร้อย ห้องน้ำห้องส้วม หน้าบ้านที่ตรงไหน ๆ ให้พร้อมหน้ากันทำความสะอาดทั้งบ้านนะ วันที่ ๒๖ นี้เป็นวันกฐินช่วยชาติของเรา บรรดาพี่น้องทั่วประเทศไทยจะมารวมจุดหมู่บ้านตาด วัดป่าบ้านตาด ขอให้ท่านเหล่านั้นได้รับความสะดวกจากบรรดาพี่น้องของเราทั้งหลายที่เป็นเจ้าภาพ ชาวเมืองอุดรเป็นเจ้าภาพ ย่นเข้ามาจะมาอยู่จุดนี้ที่บ้านตาดเป็นเจ้าภาพ ให้คอยดูแลทุกสิ่งทุกอย่าง ให้ความสะดวกแก่บรรดาศรัทธาทั้งหลายที่มาทั่วประเทศไทย

ให้ใครเป็นคนบอกผู้ใหญ่บ้านนะ ให้ประชุมชาวบ้านทำความสะอาดบริเวณบ้าน ทุกหลังคาเรือน ในบ้านนอกบ้าน ถนนหนทาง ตลอดห้องน้ำห้องส้วม เตรียมน้ำเตรียม ทำห้องน้ำห้องส้วมไว้ให้เรียบร้อย ทำตามนี้อย่าให้เคลื่อนนะ วันที่ ๒๖ นั้นตอนเช้า พี่น้องชาวไทยเราทั่วประเทศจะมาทุกแห่งทุกหน รวมเข้ามาผ่านบ้านตาดเรา เข้ามาวัดป่าบ้านตาด สถานที่เหล่านั้นในหมู่บ้าน ใครจะจอดรถจอดรา ควรที่จะให้โอกาสกัน เห็นรถมาที่จำเป็นจะให้จอด ให้เข้าจอดในบ้าน ๆ ของตน ๆ แล้วโรงเรียนบ้านตาดก็ให้ทำความสะอาดไว้เรียบร้อย

บอกครูโรงเรียนด้วยนะ ใครเป็นอาจารย์ใหญ่ในโรงเรียนให้บอกกัน ให้ทำความสะอาดบริเวณโรงเรียนทั้งหมดเลย วันนั้นจะได้ต้อนรับพี่น้องชาวไทยเราที่จะมาร่วมทอดกฐินช่วยชาติของเรา ขอให้ท่านเหล่านั้นมาได้รับความสะดวก เพราะไม่ใช่บ้านของท่าน นี่เป็นบ้านของเรา เราต้องจัดรับรองกันให้เต็มที่เต็มฐานเต็มกำลังความสามารถ เพื่อชาติไทยของเรานั้นแล ทางโรงเรียนใครไปบอกกันนะ บอกว่าหลวงตาเป็นคนสั่ง ทางโรงเรียนก็ให้ทำความสะอาดเรียบร้อย รอดจอดกันได้ทั้งโรงเรียนเลย บริเวณโรงเรียนนั้นเต็มหมดนั่นแหละ พวกกันจัดไว้ให้เรียบร้อยนะโรงเรียน

โรงเรียนอุตรธรรมานุสรณ์เป็นยังไง ก็ใกล้ ๆ นะตรงนั้น ก็ควรจะทำความสะอาดไว้ทั้งสองแห่งนะ โรงเรียนที่อยู่ทางตะวันออกบ้านตาดนั้นแห่งหนึ่ง อยู่ในกลางบ้านตาดแห่งหนึ่ง โรงเรียนทั้งสองแห่งนี้ควรจะจัดให้เรียบร้อย ทำความสะอาดทุกอย่างทุกอย่างเหมือนทำในบ้านนี้แหละ ให้ทำให้เรียบร้อยหมด ห้องน้ำห้องส้วม น้ำท่าอะไรเตรียมให้เรียบร้อยไว้ทุกอย่าง เวลาศรัทธาทั้งหลายมาที่จะควรแวะตรงไหน ให้เชิญเข้าแวะได้เลย ๆ เปิดโอกาสโล่งไว้หมดทั้งบ้านบริเวณนี้หมด เปิดตั้งแต่อุดรเข้ามาถึงนี้ เปิดโล่งไว้หมด ให้ถือเป็นเหมือนบ้านเรือนของตนบรรดาท่านที่มาจากที่ต่าง ๆ ให้ถือสถานที่บำเพ็ญการกุศลของพวกเรานี้เป็นบ้านของตนทั่วหน้ากัน ให้ความสะดวกเป็นกันเองทุกคนนะ

เราจะรวมน้ำใจของพี่น้องชาวไทยทั้งชาติ เข้าสู่จุดใหญ่ให้แน่นหนามั่นคง คือ บำเพ็ญมหากุศลเข้าสู่ชาติไทยของเรา มีทองคำ ดอลลาร์ เงินสด กระจายทั่วประเทศ ไทย เวลานี้เรากำลังรวมน้ำใจซึ่งกันและกัน ออกจากน้ำใจก็เป็นเงินทองข้าวของมา เพื่อชาติไทยของเรานั้นแหละ เพราะฉะนั้นจึงขอให้ความร่วมมือทุกคนนะ ทุกคน ๆ ให้ถือเป็นกันเอง เป็นญาติเหมือนในบ้านของเราเลย ในครอบครัวของเรา ให้ได้รับความสะดวกตายใจทุกอย่าง นักเสาะแสวงหาธรรมด้วยกันอย่าให้มีขยะแขยง ได้ระมัดระวัง มีความทุจริตอย่างนี้ไม่ได้นะ หัวขาดเลยแหละ เราไม่อยากได้ยินเลยเรื่องอย่างนี้ ของคนทั้งชาติ แล้วมีคน ๆ หนึ่งมาขวางคนทั้งชาติไว้นี้ เรื่องโทษอะไรก็ไม่เท่าโทษหัวขาดเลย คือโทษหนักขนาดนั้นแหละ ขวางคนทั้งชาติ เป็นข้าศึกต่อคนทั้งชาติ อยู่ในฐานะที่ว่าคอขาดเลยคนประเภทนั้น ไม่ควรให้อยู่ในเมืองไทยเรา

เพราะเวลานี้เป็นเวลาสร้างบุญกุศล ทุกสิ่งทุกอย่างน้อมใจลงสู่ธรรม ๆ ใจดวงนั้นเป็นอะไรถึงมาเป็นข้าศึกต่อชาติได้ เพียงรายเดียวเท่านั้นก็ขวางแล้ว เหมือนระเบิดลูกเดียวตูมลงไปแหลกหมดเลย นี่ละคนชั่วความชั่วเป็นอย่างนั้น ทำความเสียหายได้มากมาย อย่าให้มีนะบ้านตาด แถวไหนก็ตาม ทุกคน ๆ ให้ถือเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวเหมือนหนึ่งอวัยวะเดียวกัน ครอบครัวเดียวกัน ต่างคนต่างไว้วางใจซึ่งกันและกันเพื่อกองการกุศลของเรา ให้เทิดพระเกียรติของพระพุทธเจ้า พระสาวกอรหันต์ ทั้งธรรมอันเลิศเลอของพระพุทธเจ้าเข้าสู่หัวใจ แสดงออกทางกิริยามารยาทตายใจกันได้หมด เรื่องธรรมไปที่ไหนตายใจกันได้หมด ไม่มีใกล้มีไกล

ที่ท่านเหล่านั้นมาก็มาเพื่ออาศัยถิ่นฐานบ้านช่องของเรานี้แหละ สิ่งที่จะต้องอาศัย สิ่งที่ท่านมาบริจาคก็มา ส่วนที่ควรอาศัยที่พักที่อยู่ ที่จอดรถจอดราไปมาหาสู่ให้เป็นความสะดวกทั่วหน้ากัน ให้เปิดทาง ทางนี้ก็บอกทางผู้ใหญ่บ้าน แล้วก็บอกทางโรงร่ำโรงเรียนทั้งสองโรงเรียนไว้ให้เรียบร้อย ทำความสะอาดไว้หมดเปิดโล่งไว้ถ้วนั่นนะ

รถจะจอดที่ไหนให้จอดได้สะดวกสบาย อย่างว่านั้นเป็นที่ของใครต่อของใคร เวลานั้นไม่ให้เป็นที่ของใคร เป็นที่ของชาติบ้านเมือง ที่จะรวมจิตใจเข้าสู่จุดเดียวกันเพื่อความแน่นอน หนามันคง จำไว้ละทุกคน ๆ โรงเรียนทั้งสองก็ให้โล่งไว้หมดเลย เตรียมไว้หมดด้วยกัน ที่ไหน ๆ ก็เหมือนกัน จอดรถจอดราให้จอดได้ทั้งนั้น

คนคิดว่าจะมามากอยู่นะ จะไม่น้อย ทางนี้ก็ออกอยู่เรื่อย ออกทางวิทยุทุกคืน ทุกวัน ยิ่งใกล้วันเท่าไรจวนวันเท่าไรยิ่งออกเรื่อยอย่างนี้แหละ ทราบทั่วหน้ากันว่าจะมา คาดว่าจะไม่น้อยแหละคราวนี้ จะมาในงานกุศลมหากุศลของเรา นี้ อย่่างไรก็ขอให้พวกเรา ได้มีหน้าชุ่มเย็นด้วยอำนาจแห่งความรักชาติ ความเสียสละ ความสามัคคี ความไว้วางใจซึ่งกันและกัน แสดงขึ้นอย่างยิ่งเฉพาะคลังหลวงของเรา ด้วยทองคำ ดอลลาร์และเงินสด เข้าทั้งคลังหลวง กระจายออกข้างนอกด้วย เวลานั้นให้แสดงน้ำใจทุกคน คราวนี้เป็นคราวสำคัญมากทีเดียวที่เราจะอุทิศสำหรับพยายามชวนชวยสมบัติทั้งหลาย ที่เวลานี้คลังหลวงของเรากำลังบกพร่องมาก จะได้ต่างคนต่างชวนชวยเข้าสู่คลังหลวงของเรา ให้มีความแน่นอนหนามันคงขึ้นมา เพื่อเป็นความอบอุ่นของคนไทยทั้งชาติ จึงขอให้มีความพร้อมเพรียงสามัคคีกัน

มีมากมีน้อย เอา บริจาค ถ้าเลยจากนี้แล้วเราไม่อยากพูดว่าหวังนะ มันจะไม่มีหวังว่่างั้นเลย คราวนี้เป็นคราวเหมาะสมทุกอย่างเลย ทองคำตั้งไว้แล้ว ๑๐ ตัน ในการชวยชาติคราวนี้ทองคำตั้งไว้แล้ว ๑๐ ตัน ดอลลาร์ก็วิ่งตามกันไป เวลานั้นดอลลาร์ได้ถึง ๗ ล้านแล้ว กำลังคืบเข้าไป พอทองคำได้ถึง ๑๐ ตัน เราคาดไว้ว่าดอลลาร์จะได้ถึง ๑๐ ล้าน นี่เป็นหลักใหญ่ มีคราวนี้เป็นคราวสำคัญมากในชาติไทยของเรา ที่เราจะรวมมหากุศล นำสมบัติเข้าสู่คลังหลวงของเรา จิตใจของเราก็เป็นมหากุศลถ้วนหน้ากัน พร้อมทั้งความยิ้มแย้มแจ่มใสอ่อนหนาฝาคั่งทุกอย่าง มองไปทางคลังหลวงก็หายใจโล่ง มองไปตามตึกรามบ้านช่องที่ไหน ๆ โรงร่ำโรงเรียน สถานสงเคราะห์ต่าง ๆ ตลอดถึงที่ราชการก็มีแต่สิ่งปลูกสร้างจากสมบัติของพี่น้องทั้งหลายได้นำออกไปบริจาค กระจาย เป็นความยิ้มแย้มแจ่มใส เบิกบานไปตาม ๆ กันหมด นี่ละอำนาจแห่งความเสียสละ จากความรักชาติของเรา

จึงขอให้พี่น้องทั้งหลายมีความพร้อมเพรียงกัน นับตั้งแต่วงราชการส่วนใหญ่มลงมา เราเป็นคนชาติไทย เป็นพี่เบิ้มของชาติไทยของเรา พ่อใหญ่ของเราก็คือพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สมเด็จพระนางเจ้าฯ นี้เรียกตามศัพท์ตรงเป้งเลยว่่า พ่อใหญ่ของเรา คือทั้งสองพระองค์เป็นพ่อใหญ่ พระราชวงศ์ทั้งหมดเป็นพ่อใหญ่ พี่เบิ้มใหญ่ของพวกเรา รองลงมา ก็นายกรัฐมนตรี วงราชการต่าง ๆ นี่เป็นพี่ของชาติไทยเรา ๆ เวลานั้น

ต่างคนต่างจะรวมหัวกันเพื่ออุ้มชูชาติไทยของเรา โดยความรักชาติ ความเสียสละ ความพร้อมเพรียงสามัคคีกันอย่างแบบทั่วหน้า

ใครมีเท่าไรก็ให้ทุ่มลง เวลานี้เป็นเวลาจำเป็น เหมาะสมอย่างยิ่ง เหตุผลอันง่ายทุกอย่างแล้ว ทองคำถ้าได้ก็ได้อคราวนี้แหละ ๑๐ ตันนะ ถ้าจากคราวนี้แล้วเราอย่าไปหวังนะว่าจะได้มาจากผู้ใด ผู้ใดจะมีใจบุญใจกุศลถึงขนาดที่ว่าเอาทองคำมาวางลงนี้ ๑๐ ตันแข่งคนทั้งชาติที่ช่วยชาติบ้านเมือง ทองคำยังไม่ได้ ๑๐ ตันเลย คนนั้นเอา ตูมเข้ามาได้ถึง ๑๐ ตัน เราไม่คาดเลย คือมันจะไม่มี คราวนี้มีได้แหละ ขอให้พี่น้องทั้งหลายพร้อมเพรียงกัน ต่างคนต่างเสียสละ คนทั้งชาติเรา ๖๒ ล้านคนเป็นอย่างน้อย ทองคำน้ำหนักเวลานี้ไม่ได้ถึง ๑๐ ตันนะ ขาดอยู่เพียง ๔ ตันกว่าเท่านั้น ๕ ตันกว่าเราได้เรียบร้อยแล้ว ยังขาดอยู่ทองคำ ๔ ตันกว่า ต่อคนทั้งชาติ ๖๒ ล้านคนเป็นอย่างน้อยนี้ แน่ใจว่าต้องได้ เพราะเหตุการณ์เหมาะสมทุกอย่างแล้ว

เวลานี้เป็นเวลากำลังช่วยชาติของเรา เมืองไทยช่วยชาติรู้กันทั่วโลกดินแดน เราต้องได้ประกาศความช่วยเหลือของเราออกมาเป็นศักดิ์ศรีดั่งงาม ความสง่าราศี ความมีคุณค่าแห่งชาติไทยของเรา โดยเอาทองคำ ๑๐ ตันนี้ตั้งเป็นตัวประกันก็เลยเถียว นี่การช่วยชาติของพี่น้องชาวไทยได้ทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตัน ตั้งแต่มีเมืองไทยมาก็ไม่เห็นได้ทองคำมาเป็นกลุ่มเป็นก้อนถึงขนาด ๑๐ ตันอย่างนี้ คราวนี้ได้เสียแล้ว ให้ได้พูดกันอย่างนี้ทั่วหน้ากันนะชาติไทยของเรา แล้วดอลลาร์ก็คงไม่ต่ำกว่า ๑๐ ล้านแหละ เราค่อนข้างแน่ใจจะได้ถึง ๑๐ ล้าน ส่วนเงินบาทก็อย่างที่ว่า เงินบาทนี้เราคนเดียวเป็นผู้คิดเต็มหัวใจ ไม่ให้เสียหายแพร่พรายไปไหนในทางที่เป็นอกุศล ไม่ให้มี เราเคยปฏิบัติมาอย่างนี้ตลอด ไม่มีความทุจริตแม้เม็ดหินเม็ดทรายต่อชาติบ้านเมือง

เพราะเรานำชาติด้วยความเมตตาสงสารล้วน ๆ เนื่องจากเราก็ได้บอกชัด ๆ แล้วว่าเราพอทุกอย่างแล้ว สามโลกธาตุนี้เราปล่อยหมด ไม่มีอะไรถือเป็นของตัว พอเรียกว่าอุปาทาน เราไม่มี ปล่อยหมดแล้ว แต่ที่ปล่อยไม่ได้ก็คือชาติไทยของเราทั้งชาติ ปุ๋ยตายายพาถ่อพาพายเสือกคลานมาอยู่เป็นเมืองไทยเราแล้วจะล่มจมกันทั้งชาตินี้ มันดูได้หรือ ทั้งชาตินี้มีคนที่จะพอเป็นไป ฎุโลกันไปได้มีไหม มันต้องหาจนได้แหละ นี่ก็หา ก็คือพุทธศาสนาเราเป็นอันดับหนึ่ง อันดับสองมากี่พระ หลวงตาเป็นผู้ได้ออกมาช่วยพี่น้องทั้งหลาย โดยที่ว่าไม่หวังอะไรเลยนะ เท่าที่ช่วยมานี้ท่านทั้งหลายเห็นที่ไหนบ้างไหม ไม่อยากคุยแต่พูดความจริงให้ฟัง เราไม่หวังอะไรเลยทั้ง ๆ ที่ติดดินอยู่ตลอดเวลาอย่างนี้

ไปที่ไหนมาที่ใด มาแล้วจะสลบไสล เหน็ดเหนื่อยเมื่อยล้า เมื่อคิดถึงพี่น้องชาวไทยแล้ว จิตใจความเมตตา มันก็ครอบไปหมด ๆ แล้วความอดสำหรับพยายามให้

ตะเกียกตะกาย มันก็ตื่นของมันไปอย่างนี้แหละ ที่ตื่นเวลานี้เพื่อทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตัน พอได้ ๑๐ ตันเท่านั้นหลวงตานี้หงายตมเลยนะ เวลานี้ตะเกียกตะกาย การเทศนาว่าการนี้ก็ได้บอกแล้วว่าจะไม่เทศน์เหมือนแต่ก่อน เทศน์พอเป็นสายเกี่ยวโยงในนามที่ว่าเรายังเป็นผู้นำอยู่ เพื่อทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตัน จึงเทศน์บ้างเป็นบางแห่ง ๆ เพื่อเป็นสายเกี่ยวโยงในนามเป็นผู้นำเท่านั้น พอทองคำได้น้ำหนัก ๑๐ ตันแล้วนี้ล้มไปหมดเลยไม่มีอะไร เราเองก็ไม่กลับมาอีกที่จะมาช่วยชาติตั้งที่วานี้แล้วนะ เป็นอันว่าผ่านไปเลย

เพราะยังงั้นมันก็จะตายอยู่แล้วเวลานี้ หายใจแหม่ว ๆ เพื่อชาติไทยของเราเท่านั้น ไม่ได้หายใจเพื่อหลวงตาบวณะ หลวงตาบวไม่ได้สนใจกับลมหายใจอันนี้ ธาตุ ๔ ชั้น ๕ ดินน้ำลมไฟ เป็นกองกระดูก หลวงตาไม่ได้สนใจ นำมาเป็นเครื่องมือใช้ทำประโยชน์ให้โลกเท่านั้นเองที่ได้ต่อสู้สำหรับพยายามอยู่เวลานี้ เมื่อถึงกาลเวลาแล้วไป ยังไงก็จะได้กลับมาช่วยพี่น้องทั้งหลายอีกแหละ นี่เป็นอันหนึ่งนะ หมดกำลังเพียงเท่านั้น ล้มตมแล้วจะลุกขึ้นมาช่วยชาติได้ยังไง นี่อันหนึ่ง อันที่สอง ชาตินี้เป็นชาติสุดท้ายของเรา

ฟังให้ดีธรรมพระพุทธเจ้ามีมรรคผลนิพพานใหม่ เราปฏิบัติหาบุญหากุศล บุญมีใหม่ ธรรมมีใหม่ สวรรค์ นรก นิพพานมีใหม่ พระพุทธเจ้าองค์เอกทุก ๆ พระองค์สอนไว้อย่างเดียวกัน เรื่องบุญเรื่องบาปเรื่องกุศล พระพุทธเจ้าสอนว่ามีใหม่ เราประกาศก้องอยู่เวลานี้เราเอามาจากองค์ศาสดาเอกจะว่าไง ท่านสอนธรรมไว้อย่างไร เราตะเกียกตะกายมาตั้งแต่ออกปฏิบัติที่แรก ได้ยินได้ฟังธรรมอย่างถึงใจจากหลวงปู่ มันเท่านั้นแล้วตมเลยเทียว เราไม่ได้ล้ม สด ๆ ร้อน ๆ เพราะหัวใจเราจะว่าผิดกับคนทั้งหลายอยู่พอสมควร เรายอมรับทันที ไม่ค่อยเหมือนใครนะ รู้สึกว่ามันผาดโผนนั่นแหละ ถ้าอะไรลงเหตุผลลงแล้วมันจะผางเลยที่เดียว อะไรมากันไม่อยู่เลย ถ้าลงเหตุผลลงกันเรียบร้อยแล้วตมเลย เป็นธรรม ออกเพื่อธรรมเลย นี่เราก็พูดอย่างชัดเจน

การปฏิบัติมานี้เราอดล้มรอดตายจะสลบไสลมาไม่รู้กี่ครั้งก็หน ในเวลา ๙ ปี เอ้า ฟังให้ดี นี่แหละขึ้นเวทีมาตั้งแต่พรรษา ๗ เรียนเป็นเปรียญตามคำอธิษฐานไว้แล้วว่า เรียนจบ ๓ ประโยค นักรธรรมได้แค่นั้นก็เอา แต่มันก็ได้ด้วยกันทั้ง ๓ ตริ โท เอก ก็ได้ เปรียญก็ได้ ได้แล้วก็สมมักสมหมายแล้วนี่ผิงเลยทันที เป็นอย่างอื่นไปไม่ได้ เพราะได้ตั้งสัจจอธิษฐานไว้แล้ว เรียนจนตามคำอธิษฐานนี้เราจะออกปฏิบัติโดยถ่ายเดียวไม่มีข้อแม้ ข้อแก้ไขไม่มี เพราะฉะนั้นจึงได้ออก ออกไปก็มุ่งใส่พ่อแม่ครูจารย์มัน ดังที่เคยเรียนให้ทราบนั่นละ ท่านก็จี๋ผางลงทันทีเลย เข้าถึงใจปิ้งทันที ออกมาแล้วถามตัวเองทันทีนะ

เดินออกมาจากศาลาที่ฟังคำทํานอย่างถึงใจแล้ว เอาละ ฟังเทศน์วันนี้ถึงใจเหลือประมาณจนหาที่พูดไม่ได้เลย ถึงใจเอาขนาดนั้น แล้วบัดนี้เราจะจริงไหม ฟังของจริงก็ได้ฟังมาแล้วเต็มเม็ดเต็มหน่วย บัดนี้เราจะจริงไหม ทางนี้ขึ้นรับกันทันทีต้องจริง ไม่จริงตายเท่านั้น นั่นฟังซินะ ไม่มีคำว่าอ่อนข้อนะ ต้องจริงไม่จริงต้องตาย คำว่าตายนี้หมายถึงว่า พัดกับกิเลสเอาให้ตาย กิเลสไม่ตายเราต้องตาย ตั้งแต่บัดนั้นมาเราจึงเป็นผ้าซีริ้ว ๆ คนอนาถาเหมือนไม่มีที่พึ่ง อยู่ในป่าในเขา การอยู่การกินนี่อยากกินก็กิน ก็วันก็ตามเราคนเดียวไปเที่ยวธุดงค์ มีหลวงตาเฒ่าบ๊องค์เดียวนี้แหละไม่เอาใครไปด้วย เรียนก็เรียนมาแล้ว ได้ศึกษาจากครูบาอาจารย์มาแล้ว ธรรมนี้เป็นทางก้าวเดินพอแล้ว นี่มีแต่กำลังของเราจะก้าวเดินเท่านั้น ขนาดไหนก็พัดกันเลย นั่นละที่นี้สละตายแล้วนะอยากกินก็กิน ไม่อยากกินก็วันช่างมัน ไปคนเดียวไม่ต้องเป็นห่วงเป็นใยกับผู้หนึ่งผู้ใด ให้เป็นน้ำไหลบ่า เป็นน้ำไหลลงช่องเดียว ๆ ก็วันก็ช่าง

เวลาจะไปบิณฑบาตก็คำนวณถึงวันเสียก่อน ถ้าวันนั้นไปจะไปถึงไหม ถึงหมู่บ้านไหม ถ้าไม่ถึง เอ้า วันนี้ไปบิณฑบาตเสีย วันนั้นบิณฑบาตคำนวณเอา ขนาดนั้นนะคือเวลาจะไม่ฉันทุดขันธมันรังควานมันเป็นทุกข์ เดินจงกรมนี้ไม่ก็ตลบ ก้าวไม่ออกแล้ว เหน็ดเหนื่อยเมื่อยล้าแต่จิตเหมือนจะเหาะเหินเดินฟ้า ฟังซิ นี่ละธรรมภายในจิตใจ ธาตุขันธนี้เป็นเครื่องมือ ที่นี้เวลาทรมานพามันใช้การใช้งานมากนักมันก็จะตายอยากกินข้าวก็ต้องไปบิณฑบาตมากิน ที่นี้ก็ทะเลาะกันในธาตุในขันธกับใจ ไปนั่งอยู่นะ ฟัง เดินไปตามทางกะว่าจะให้ถึงบ้านเขา ไปบิณฑบาตไปยังไม่ถึงบ้านเลย ไปถึงกลางทางก้าวไม่ออกแล้วทำไง เอ้า นั่งเสียก่อน แต่จิตมันเหมือนจะเหาะเหินเดินฟ้า มันต่างกันไหมละ จิตกับธาตุ ธาตุอ่อนเปี้ยก ๆ จนก้าวขาไม่ออกนั่งอยู่กลางทางลืมเมื่อไร แต่จิตนี้สว่างาม จิตนี้พุ่ง ๆ

นี่เราอดอาหารภาวนาเพื่อธรรม ไม่ได้อดอาหารเพื่อตรัสรู้ธรรม อดอาหารนั้นเป็นอุปกรณ์เครื่องหนุนให้ความเพียรก้าวได้สะดวก ที่นี้พอเวลาไปนั่ง จิตมันทำงานไม่หยุดนี้ละ มันสว่างามอยู่นั้นแล้ว สักเดี๋ยวก็กิเลสเกิด เอ้า ฟังท่านทั้งหลายไม่เคยได้ยิน กิเลสเกิดให้ฟังเสียนะ กิเลสเกิดเป็นยังไง นั่งอยู่ทางนี้ก็พิจารณาอยู่ จิตมันสว่างามอยู่ภายในเรื่องธาตุขันธจะก้าวไม่ออก สักเดี๋ยวขึ้นมา นี่ท่านเรียกว่ากิเลสเสียก่อนนะ แล้วก็ผุดขึ้นมาภายในใจเป็นถ้อยเป็นคำเหมือนคนพูดกันนี้แหละ แต่ไม่มีเสียง หากเป็นเสียงของจิตแสดงขึ้นมา

ขึ้นประโยคแรกมาว่า นี่เห็นไหมท่านอดข้าวจะฆ่ากิเลสให้ตาย แต่เวลานี้กิเลสยังไม่ตายท่านกำลังจะตายรู้ไหม นั่นขึ้นแล้วนะ นี่เรียกว่ากิเลสเกิดมันสกัดทางเราให้เราอ่อนเปี้ยก มันกลัวตายคนเรานั้นก็อ่อนซีไซ้ไหมละ แล้วก็ฉันทุดขันธต่อไปเพราะกลัวตาย

ที่นี้กิเลสมันก็ขึ้นเหยียบหัวละซิ นี่พักแรกเรียกว่ากิเลสเกิด นี่เห็นไหมท่านอดข้าวหรืออดอาหารเพื่อจะฆ่ากิเลสให้ตาย แต่เวลานี้กิเลสยังไม่ตายท่านกำลังจะตายรู้ไหม นี่กิเลสเกิด พอกิเลสเกิดขึ้นพับเท่านั้น ทางธรรมะขึ้นแล้วในหัวใจ นี่เห็นไหมธรรมมีธรรมเกิด กิเลสมีกิเลสเกิดอยู่ในหัวใจนี้ เราเป็นสักขีพยานของเราเองไม่ไปถามใคร ที่แรกกิเลสเกิดขึ้นอย่างนี้สร้างอุปสรรคให้เรา ไม่ให้เราอดข้าวต่อไปให้เราอ่อนเปียกเสีย กิเลสจะได้เหยียบหัวเรา

พอกิเลสจบประโยชน์แล้วธรรมะก็ขึ้นผิงเลยทันที เออ การกินนี้เคยกินมาตั้งแต่วันเกิด นี่ธรรมะเกิดแล้วนะ การกินนี้เคยกินมาตั้งแต่วันเกิดไม่เห็นวิเศษวิโสอะไร อดเพียงเท่านี้จะตายหรือ เอ้า ตายก็ตาย นั่นเห็นไหมแก่กันแล้วนะ อดเพียงเท่านี้จะตาย เอ้า ตายก็ตาย จิตก็ติดผิงเลย ผ่านไปได้เข้าใจไหม ประโยคที่ ๒ นี้เรียกว่าธรรมะเกิด นี่ละถึงขนาดนั้นละเจ้าของพัดกัน เอาเสียจนบางที่ถึงขนาดจะสลบไสล แต่ไม่เคยสลบนะ ไม่สลบก็ตาม ถึงขั้นตายเอาตายเลย ไม่มีความห่วงใย นี่แหละความเด็ดเดี่ยวต่อธรรมอันเลิศ ที่องค์ศาสดาประกาศพระองค์เป็นศาสดาเอกของโลกด้วยธรรมเหล่านี้แล้วสอนโลก เราก็คือเป็นผู้หนึ่งที่มีส่วนแห่งการได้ยินได้ฟัง จึงนำอันนั้นมาปฏิบัติต่อตนเอง ถึงขั้นนี้แหละ เอาหนักขนาดนั้น พัดกันเสียจนเต็มเหนี่ยว

จิตเมื่อได้รับการบำรุงรักษาอย่างเข้มงวดกวดขัน เหตุกับผลก็อำนวยการกันละซิ เราเข้มงวดกวดขันทางความพากเพียร ธรรมะก็เกิด ๆ นี่ธรรมมีหรือไม่มี บำเพ็ญธรรม ธรรมเกิดอย่างนี้มีหรือไม่มี เอ้า ใครเดินตามกิเลสกิเลสก็เกิด ความโลภก็เกิด ความโกรธก็เกิด ราคะตัณหาเกิดเป็นกิเลสเผาคนทั้งโลก เพราะต่างคนต่างสั่งสมกิเลสให้มันเกิด มันก็เป็นไฟและเผาคน ทีนี้ถ้าต่างคนต่างหมุนจิตใจเข้ามาสู่ธรรมแล้ว บำเพ็ญธรรมให้รู้จักการยับยั้งตัวเอง การอยู่ การกิน การใช้ การสอย การไปมาหาสู่ให้พอประมาณ อย่าฟุ้งเฟ้อเห่อเหิมเลยเถิดเลยแดน จะสร้างพินสร้างไฟให้เราด้วยอำนาจของกิเลสหลอกหลวงให้เราหลงตามันนั่นแหละ ให้จำเอา

นี่ละการช่วยชาติเราขอสรุปลงมาเลย การปฏิบัติของเราที่เป็นอย่างนี้แหละ ฟาดเสียจนกระทั่งหายสงสัย เหตุที่สละมาจนถึงขั้นเป็นขั้นตายตลอดมา ๆ ผลก็ได้ขึ้นเป็นลำดับ จนกระทั่งถึงฟาดกิเลสมันเสื่อลงไปได้ เพราะอำนาจแห่งการประกอบความเพียรโดยชอบธรรมอย่างเข้มงวดกวดขัน แก้วกล้าสามารถทุกอย่าง เป็นก็เป็นตายก็ตาย ชัดกิเลสเลยตาย ตั้งแต่บัดนั้นมาแล้วเราก็ไม่เคยคาดเคยคิดว่าธรรมประเภทนี้ที่เกิดขึ้นจากหัวใจ ก็ธรรมมีอยู่ที่หัวใจด้วยกันมาตั้งกัปตั้งกัลป์เหมือนกับกิเลส ทำไมเมื่อบำเพ็ญธรรมให้เกิด ธรรมจะเกิดไม่ได้ จะปล่อยให้แก่กิเลสมาให้คะแนนตัดคะแนน มาลบล้างธรรมเสียหมดหรือ

ใครทำคุณงามความดีแล้วถูกโจมตี หรือได้บรรลุมรรคผลนิพพานก็ถูกโจมตี เรียกว่าจะไม่ยอมให้มรรคผลนิพพานมีในศาสนาในเมืองไทยเราเลย จะให้มีตั้งแต่กอง ฟืนกองไฟ ตัวอำนาจบาตรหลวง ตัวยี่งตัวใหญ่ เต็มไปด้วยฟืนด้วยไฟ คือความโลภ ความโกรธ ราคะตัณหาเต็มหัวใจเผาโลกไปตลอดเท่านั้น ธรรมะที่จะเป็นน้ำดับไฟจะไม่มี เราพินขึ้นมาให้เห็นอย่างนี้ ใครจะว่ายังไงก็ตาม ความรู้เหล่านี้เป็นความรู้ของเรา เราเป็นผู้ปฏิบัติเอง เรารู้เองเราเห็นเอง เป็นสมบัติของเราเอง ใครจะมาลบล้างไม่ได้ ถ้า ลบล้างได้พระพุทธเจ้ามีในโลกได้ยังไง พระพุทธเจ้าก็ไม่มีในโลก พญามารมันจะมาลบ ล้างหมด นี่พญามารมันก็เรียบบูธแล้วพระพุทธเจ้าปราบมัน พระสาวกปราบมารเรียบบูธแล้ว หัวใจดวงนี้ปราบมารเรียบบูธแล้ว เพราะฉะนั้นจึงล้าพูดได้ทุกอย่างต่อพี่น้อง ทั้งหลายด้วยความเมตตาสงสาร ขอให้พากันตั้งอกตั้งใจ

นี่แหละการช่วยชาติ มาถึงพักนี้แล้วจึงเรียกว่า นี่ละครั้งที่ ๒ ในร่างกายของเรา ที่จะมาช่วยพี่น้องทั้งหลายอีกก็ไม่มี ร่างกายอันนี้เวลาตายแล้วจะกลับมาเกิดอีกเราก็ หายสงสัยทุกอย่างแล้วได้ ๕๒-๕๓ หรือ ๕๔ ปีนี้แล้ว ประจักษ์ในหัวใจนี้แล้ว เพราะ ฉะนั้นขอให้ทุก ๆ ท่านตั้งอกตั้งใจ การมาแนะนำสั่งสอนพี่น้องทั้งหลายไม่ได้มาโกหก นะ เราปฏิบัติแทบเป็นแทบตายเพื่อธรรมของจริงล้วน ๆ แล้วทำไมจึงจะเอาความ โทกหมาหลอกหลวงพี่น้องชาวไทยให้จมกันทั้งชาติมีอย่างเหรอ เอ้า ถ้างั้นดูหน้าหลวงตา บัวเป็นยังไง หน้าหลวงตาบัวนี้เหรอ ที่จะหลอกหลวงพี่น้องทั้งหลายให้ลุ่มจมทั้งชาติไทย เรานี้นะ เอ้า พิจารณาซิ ดูให้ดีนะ ดูหลวงตาบัว หลวงตาบัวพูดอย่างจะแจ้งด้วยความ เมตตาสงสาร เต็มสัดเต็มส่วนเปิดให้พี่น้องทั้งหลายฟัง คำว่าโอ้วอวดอย่าเอามายุ่ง ถึง ขยะของกิเลสมันมาหลอกอยู่ตลอดเวลา ความดีงามทั้งหลายมีไม่ได้ กิเลสจะเข้าไปชี้ ราว ๆ

อันนี้เราพูดถึงเรื่องความดีงามที่เราปฏิบัติมาเต็มกำลังความสามารถ ด้วยน้ำพัก น้ำแรงของเรา ผลเป็นของเรา เมื่อผลเป็นของเราเรารู้เราเองแล้ว เราพูดเรื่องเป็นอรรถ เป็นธรรมผิดไปที่ไหน ถ้าผิดพระพุทธเจ้าก็ผิดมาตั้งเดิมแล้ว สาวกผิดมาตั้งเดิม พูด อรรถพูดธรรมไม่ได้ ศาสดาก็ไม่มีในโลก ธรรมไม่มีในโลก ก็มีแต่กิเลสเหยียบย่ำทำลาย สัตว์โลกเท่านั้นเอง ให้พากันจำนะ

นี่ละพอครั้งนี้แล้ว เราจะไม่กลับ เราพูดตรง ๆ นั้น เมรุทำไว้แล้ว ก็พูดอย่างชัด เจนแล้ว ทำเมรุแต่เมรุยังไม่แน่นะ มันอาจจะถูกเผาทิ้งก็ได้ เรื่องมันเป็นอย่างนั้นละ เรา หายห่วงเรื่องกองกระดูกเราไม่เคยห่วงกับมัน ใช่ม่าอย่างนี้แหละถือไว้อย่างนี้แหละ พา อยู่พากิน พาขับ พาถ่าย พาหลับ พานอน เพื่อมีกำลังได้ทำประโยชน์ให้โลกเท่านั้นเอง เราไม่ได้หวังอะไรกับเรา เราไม่ห่วงเรา เวลาเวลานาที ก็โหมงกับธาตุขันธ์นี้เราไม่มี คอย

ดูลมหายใจเท่านั้น ลมหายใจหมดเมื่อไรไปเลย ที่เป็นห่วงก็ห่วงพี่น้องทั้งหลายนะ จึงพากันตั้งอกตั้งใจ

กาลเวลาอันนี้เหตุการณ์ทุกอย่างเหมาะสมแล้วนะ ที่จะได้ทองคำเข้ามาสู่คลังหลวงของเรา ๑๐ ตัน ขอให้ทุกท่านได้เสียสละ อันนี้เป็นมหากุศลอันยิ่งใหญ่ เรยกชาติไทยได้ทั้งชาติขึ้นเป็นความสง่างาม ทำไมมหากุศลจะไม่เป็นของเรา เหนอ พิจารณาซิ ตรงกันข้ามกับผู้ที่มาคิดมาขวางเรื่องการอุ้มชูชาติไทยขึ้นมา แล้วเหยียบย่ำให้จมลงไป นี่คือการสร้างนรก มหานรกมหาเวจีเผาหิวมันทั้งนั้น มันจะเป็นเทวบุตรเทวดาอินทร์พรหมมาจากไหน ก็อินทร์พรหมของเทวทัตทำลายทั้งชาติทั้งศาสนาไปด้วยกัน อย่าฟังนะ ฟังเสียงคนประเภทนี้ เป็นข้าศึกต่อชาติบ้านเมืองอย่างใหญ่หลวงด้วย เป็นข้าศึกต่อศาสนธรรมด้วย เมื่อชาติไทยจมศาสนาต้องจมเพราะชาติไทยถือศาสนาพุทธเข้าใจใหม่ จำให้ต๊ะนะ วันนี้พูดให้เต็มเม็ดเต็มหน่วย เป็นกาลอันเหมาะสม

เวลานี้เป็นเวลาที่เราจะช่วยชาติไทยของเรา ให้ทุก ๆ ท่านพร้อมหน้าพร้อมตา ประจักษ์ในเจ้าของ ถ้ามเจ้าของ เดินไปที่ไหนเห็นกองผ้าป่าช่วยชาติ ๆ ให้ฟังทราบว่ นั้นประหนึ่งว่าศาสดาเอกประทับอยู่ที่นั่นแล้ว ด้วยความเมตตาสงสารสัตว์โลก แล้วเอาผ้าป่ามาตั้งไว้ให้พากันต่างคนต่างบริจาคแล้วยกเข้าสู่เมืองไทย อุ้มเมืองไทยขึ้นมา ประหนึ่งว่าเป็นศาสดาองค์เอกอยู่ในผ้าป่าแต่ละกอง ๆ เป็นของเล่นเมื่อไร นี่จะเป็นศาสดาองค์เอก

หรือประการหนึ่ง พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าท่านทรงทำอย่างนั้นได้ ก็เท่ากับพระองค์ทั้งสองพระองค์อยู่ที่นั่นด้วย พระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ อยู่ที่กองผ้าป่าแต่ละกอง ๆ ที่ไปตั้งไว้ที่ไหนก็ตามอยู่นั้นด้วย แล้วสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าซึ่งเป็นพ่อใหญ่แม่ใหญ่ของเรา จะมาประทับเป็นคู่เคียงกับองค์ศาสดานั้นด้วย เพราะฉะนั้นเรื่องการตั้งกองผ้าป่านี้จึงมีความสง่าราศีมาก คือเอาในนามของชาติ ๆ ไปตั้งลงก็ก๊ ก ๆ ใครที่เห็นว่ากองผ้าป่าเป็นของเสียดจัญไรคนนี้เป็นคนขวางโลก คนจะทำโลกให้จม อันนี้กองผ้าป่านี้จะยกชาติไทยขึ้นมาไม่ได้ทำชาติไทยให้จม จะเสียหายที่ตรงไหน ผู้ที่ดูถูกเหยียดหยามกองผ้าป่าว่าเป็นเหมือนนรกหรือคนขอทาน นั้นแหละคนขอทานที่ยังไม่ตายมันเป็นคนขอทานแล้วให้จำเอานะ

ให้ถือผ้าป่าเป็นมหามงคลแก่พี่น้องชาวไทย เอ้า จะไปตั้งที่ไหนไปตั้งเถอะ ตั้งแต่วงราชการสูงสุดลงมานี้คือผ้าป่าของชาติไทยเรา เป็นพระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ หนึ่ง เป็นพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้า หนึ่ง มาประทับอยู่ที่กองผ้าป่าแต่ละกอง ๆ ให้พากันกราบ ถ้าเราไม่ยกกราบออกมาเป็น

กิริยา ก็ให้นี้กราบพระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ กราบพระบาทสมเด็จพระเจ้า
อยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้า ด้วยความนอบน้อมทางใจ แล้วควักเอาเงินในกระเป๋า
ออกไปตั้งในผ้าป่านี้เขตชาติไทยของเราแล้ว เข้าใจหรือ ให้เป็นความเห็นอย่างนี้ทั่ว
หน้ากันนะ เพราะฉะนั้น กองผ้าป่าไปที่ไหนไปเถอะ ไม่มีเสียดจัญไร นี้กองมหามงคล
ที่จะอุ้มชาติไทยของตัวเองขึ้นจะเสียหายที่ตรงไหน จำได้นะ โอ๊ย.พูดไปพูดมาเหนื่อย
แล้ว เอาละพอ

อ่านธรรมะหลวงตาวันต่อวัน ได้ที่ www.luangta.in.th